

ידע מצמיח תנוך

קבוצה ראשונה:

קראו את הבית שלפניכם ואת פירושי המילים שאחרי וכתבו במילותיכם הסבר לבית זה

בינו נא מורדים רודפי קרב ורצח
לא לתת בקול על עם שופך שיחו
מול שוכן שמיו, כל יכול לנצח
כי בצל סכו שם שם לו מבטחו

פירושי מילים והסברים:

בינו = הבינו מורדים = אויבי ישראל

עם שופך שיחו = עם מתפלל, כלומר עם ישראל

שוכן שמיו, כל יכול לנצח = כינויים לקב"ה, שאליו פונה עם ישראל בתפילתו

כי בצל סכו שם שם לו מבטחו = עם ישראל בוטח בה' המגן עליו בסוכתו, כמו שכתוב בתהילים כז: "כי יצפני בסכה ביום רעה יסתרי בסתר אהלו בצור ירוממי".

קבוצה שניה:

קראו את הפיזמון ואת פירושי המילים שאחרי וכתבו במילותיכם הסבר לבית זה

זכרו נא יום בן חלוף הוכן ליצירה
כת שלום נתנה בקול מר למרו
הלא הוא יציר נפשו לריב נמהרה
זאת עשו אפוא, קראו לכם שלום

פירושי מילים והסברים:

בן חלוף = האדם, שהוא זמני וחולף. יום בן חלוף הוכן ליצירה - יום בריאת האדם.

כת שלום = המלאכים. נתנה בקול מר למרו = התנגדה לבריאת האדם, כמו שמופיע במדרש (תהילים ח') בגלל ש"כולו קטטה", ומכיון ש"יציר נפשו לריב נמהרה" כלומר נפש האדם ממהרת לריב.

זאת עשו אפוא, קראו לכם שלום = אל מול התנגדות המלאכים לבריאת האדם, קורא המשורר לבני האדם לזכור את יום יצירתם ואת היותם בני חלוף, ולהתגבר על נטייתם הטבעית לריב ומלחמה, ולהיות אנשי שלום.

ידע מצמיח תנוך

קבוצה שלישית:

קראו את הבית שלפניכם ואת פירושי המילים שאחרי וכתבו במילותיכם הסבר לבית זה

נָזַר הַיְצִירָה אָנוּשׁ נוֹצֵר כְּמִלָּה
רַק לְבָנוֹת צִיָּה לְנִטּוֹעַ יְשִׁימוֹן
אִךְ הוּא שֶׁת בְּתָה שְׁדוֹת יְבוּל רַב עֵרָה
וַיִּמְגֵר לְאֶרֶץ, עֵפֶל וְאֶרְמוֹן

נזר היצירה = כתר הבריאה, כינוי לאדם, לאנוש, שהוא היציר המובחר ביותר מבין הברואים, והוא כמלך על כל הבריאה.

לבנות ציה = לבנות את המקומות היבשים והלא – מיושבים. לנטוע ישימון = לטעת עצים במקומות השוממים. זוהי תכליתו של האדם- לבנות את העולם.

אבל האדם בגד בתפקידו כנזר הבריאה ושת בתה שדות יבול רב ערך כלומר הפך את השדות שהיו יכולים להיות פוריים ופורחים, והפך אותם לבתה, לשדה לא מעובד ומוזנח.

וימגר = ויהרוס עופל = מבצר גבוה

קבוצה רביעית:

קראו את הבית שלפניכם ואת פירושי המילים שאחרי וכתבו במילותיכם הסבר לבית זה

יַעֲקֹב, יִשְׂרָאֵל, דָּרַשׁ בְּרַךְ וְנָעַם
אֶת שְׁלוֹם אַחִיו וְאֶת שְׁלוֹם שׁוֹנְאָיו
עַל צָאֵר נְרַדְּפָנוּ יוֹם חֲרוֹן וְזַעַם
וְשְׁלוֹמִים רְדַפְּנוּ, נַחְנוּ צָאֲצְאָיו

ישר = ישראל, שמו השני של יעקב אבינו. את שלום אחיו ואת שלום שונאיו = יעקב אבינו פנה לאחיו עשו ששנא ורדף אחריו, בדרכי שלום ושלח לו דורון לפני המפגש ביניהם. (בראשית ל"ג)

יעקב ועשו מהווים סמל ליחסים בין עם ישראל לאומות העולם לאורך הדורות.

על צואר נרדפנו = האויב רדף אותנו וניסה לשסוף את צווארנו, דימוי למקום פגיע וחשוף. יש כאן גם רמיזה למפגש בין יעקב ועשו שבו כתוב "ויפל על צווארו וישקהו" יום חרון וזעם = יום של רוגז וכעס

ושלומים = ושלום נחנו צאצאיו = אנחנו, עם ישראל, צאצאיו של יעקב אבינו, רדפנו שלום לאורך הדורות למרות שהיינו רדופים ע"י אויבינו.

ידע מצמיח תנוּחַ

קבוצה חמישית:

קראו את הבית שלפניכם ואת פירושי המילים שאחרי וכתבו במילותיכם הסבר לבית זה

תוֹר מִי הַמְקֻדָּשׁ מְחַקוּ שֵׁם בֶּן אַרְבַּע
לְהַשְׁקוֹת סוּטָה יוֹם אֲשֶׁר קָנְאוּ לָהּ
לְמַעַן בְּרַר אֶת צְדָקָה וְנִקְבַּע
לְהַשְׁרוֹת שְׁלוֹם בֵּינָה וּבֵין בְּעֵלָהּ

שם בן ארבע= השם המפורש, שם הויה, שהיה נכתב על קלף ונמחק במים המרים (במדבר ה, כג) ואת המים היו משקים את האישה שנחשדה כסוטה, כאשר כל מטרת התהליך היא "למען ברר את צדקה" ולהביא שלום בינה לבין בעלה. בגמרא (סוכה נג.) כתוב: "ומה לעשות שלום בין איש לאשתו אמרה תורה שמי שנכתב בקדושה ימחה על המים לעשות שלום לכל העולם כולו על אחת כמה וכמה"